

*Belevissen van een
beginnende vogelaar*

De Puinhoop

Eind september begint het toch wel te kriebelen. De zomer was saai. Ruiende vogels hielden zich schuil of waren doodop van het voederen van het puberend nageslacht. Maar met het verenkled op volle sterkte en de jongen zelfredzaam, is het tijd voor een alomvattend natuurfenomeen. De vogeltrek.

Vliegend op spierkracht en navigerend op het aardmagnetisch veld verplaatsen vogels zich een stuk geavanceerder dan de mens. Ik tuf maar wat voort in een oude dieselbus en volg keurig de aanwijzingen van Google maps. In alle vroegte ben ik met twee vogelvrienden onderweg naar de Puinhoop, een trektelpost ten noorden van Katwijk. Een hoge duin, met goed zicht over land en zee.

De ontvangst is hartelijk. Deze trektelpost wordt echt gerúnd. Onze namen worden genoteerd, iemand biedt koffie aan. En er is een alfa-vogelaar die luidkeels al zijn waarnemingen proclameert. KRAMMEN! ZESTIEN KRAMMEN NAAR ZUID! Ik tuur landinwaarts en zie een stuk verderop wat vliegen, iets tussen een Kauw en een Merel in. Ik stel scherp en merk nu de relatief lange staart op, en de witte oksels. SIJSJES NAAR ZUID! Vlak boven onze hoofden zeilt op hoge snelheid een compacte groep vinkachtigen over. De vogels dansen als bolletjes op en neer. “Een stuk of 40?”, oppert iemand voorzichtig. “TWEE-EN-VEERTIG!!:” klinkt het resoluut.

Die ochtend trekken er tussen 8:00 en 12:00 uur een indrukwekkende 16.002 Vinken, 1.452 Spreeuwen en honderden Houtduiven, Kneutjes en Putters zuid-

waarts. De afluende wind zorgt voor gestuwde trek. De vogels worden richting zee gedreven en doen hun uiterste best om boven de kuststrook te blijven. En daar staan wij. Ook op zee is het druk, maar dan met zeevogels. Jan-van-Genten, Zwarte Zeeëenden en Zeekoet of -alk passeren de revue. Die laatste twee zijn op afstand niet altijd van elkaar te onderscheiden, vandaar de verzamelnaam.

De trektelpost is ook een communicatiehub. Continu is er app-contact met andere tellers. Vaak ten noorden (wat komt eraan?), maar ook ten zuiden (wat hebben we gemist?). Plots is er reuring. VALE GIER! Wat? En waar? Iets zuidelijk van de telpost is een Vale Gierzwaluw gezien, vliegend naar noord. Stemmen slaan over, er wordt druk gebeld. OVER EEN KWARTIER IS IE HIER!! De focus op het noorden is weg. Iedereen kijkt naar zuid. Ongemerkt passeren 2.000 Vinken de telpost. Whatever. Er is een vaaltje onderweg! Deze zeldzame doortrekker kan nu elk moment verschijnen. En dan, in de ochtendzon, wordt hij door een van ons opgepikt. Daar, links van de kerk! Met ingehouden adem zie ik in de verte een eenzame Vale Gierzwaluw voorbij scheren. Wow. Dit is geen puinhoop. Dit is prachtig.

Groenling